

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

KOMÜNİST

KÖZ

Newroz Pîroz Be!

Tutuklu HDP'liler Serbest Bırakılsın!

**Tecride Son Tüm Siyasi Tutsaklara
Özgürlük!**

**Tecridi Kırarak İçin CHP'den Kop
Saray'a Karşı Kitlesele Eylemleri Büyüt**

AYLIK KOMÜNİST GAZETE FİYATI: 1 TL (KDV DAHİL) MART 2019 ÖZEL SAYI 2

NEWROZU SEÇİMLERE BAĞLAYALIM

Newroz Kürt Baharıdır. 26 asırdır Kürtler tarafından yakılan Newroz ateşi aynı zamanda bir isyanın ve başkaldırının simgesidir. Newroz mazlumların başkaldırıp, zalimlerin üzerine ateşler salarak yürümesidir. Newroz bir soylu veya prens filan değil, alelade bir emekçi olan demirci Kawa'nın zalim Dahak'ın gerici bölgesel hakimiyetine son veren başkaldırısından hatıradır. Ezilenler Kawa'da kendilerini görebildikleri için, onun 25 asır önce yaktığı ateşin hala tüm ezilenlerin yüreğini ısıtması da bundandır.

Yakın dönemde de Kawa'nın torunlarının Kobane'de IŞİD gericiğini püskürtmesi benzer bir ateşi harlamıştır. Şimdi bu IŞİD güruhunu Rojavalıların üzerine saldıran Erdoğan'ın MHP'ye yaslanarak sürdürdüğü bir saldırıyla yüzyüze 2019 Newroz'una girdik.

Siyasi Baskıların Ağırlandığı Bir Dönemdeyiz. Kürtlerin, emekçilerin düşmanı olan hükümetin güç kaybederek yaslandığı MHP'den destek alarak tüm ezilenlere savaş açtığı bir dönemde Newroz'u idrak ediyoruz. Sadece Selahattin Demirtaş değil, HDP'li 9 milletvekili, 53 belediye başkanı hapiste. Hapisteki HDP'li sayısı 6000'i aştı. İçişleri Bakanı her gün televizyonlardan HDP'yi hedef gösteriyor. Baskılar sadece HDP ile sınırlı değil. AKP/MHP ittifakının IŞİD ile ilişkisini ifşa eden CHP'liler bile hapiste rehin tutuluyor. Mahkemeler intikamcı Saray'ın kuklasına dönüşmüş durumda. Selçuk Kozagaçlı örneğinde olduğu gibi savunma hakkını göstermelik olarak bile tanımadan ceza yağıdır.

31 Mart Yaklaşırken Cumhuriyet İttifakı En Çok Kürtlerden Korkuyor. Korktuğu Kürtlerin oyunu kaybetmek değil. Zira Erdoğan tahtını seçim sonuçlarına bağlı olarak yitirmeyeceğini biliyor. Kürtlerin sokağa çıkıp Saray'a karşı tüm emekçileri de harekete geçiren bir seferberlik başlatması ihtimalinden korkuyor Erdoğan ve destekçileri. Böyle bir seferberliğin karşısında duramayacağını bildikleri için siyasi baskıyı var gücüyle artırıyorlar. 31 Mart'a doğru Kürtler harekete geçmesin, seslerini çıkarmasın, görünmesin istiyorlar. Kürtler üzerindeki tecrit artsın ki bir emekçi seferberliğinin önü kesilsin istiyorlar.

Amerikancı Muhalefet de Kürtlerden Korkuyor. Amerika Erdoğan'dan bir halk hareketi sonucunda değil seçim ile kurtulmak istiyor. Bu nedenle Amerikan muhalefetinin merkezi CHP de "Erdoğan'a malzeme vermemek", "toplumu kutuplaştırmamak" için Kürtlerin üzerindeki bu tecridi destekliyorlar. CHP, Kürtler'in yerel seçimlerde görünmeden hatta kime oy verdiklerini bile söylemeden sessizce oy kullanmasını istiyor.

Newroz Ateşi CHP Kuyrukçusu Çizgiyi Aydınlatmalı. Cumhuriyet İttifakı'nı geriletme adına İstanbul'da, İzmir'de, Ankara'da, Bursa'da, Mersin'de CHP-Akşener ittifakına oy vermeye çağırılanlar, başta Kürtleri ama aslında tüm emekçileri bağımsız bir siyasi çizgiden mahrum bırakıp tecrit ediyorlar. Newroz'u seçimlerle ilişkisiz bir şekilde kutlayanlar, Saray'a karşı cepheden mücadele etmeyenler Kürtleri temel sorunlardan tecrit ediyorlar. Aynı kesimler zaten 8 Mart'ı da sadece kadınlarla ilgili bir gün kabul edip tecrid ediyorlar.

2019 Newroz'u Saray'a ve Cumhuriyet İttifakı'na Karşı CHP ve İP İttifakı'na Yol Vermeyen Bir Mücadelenin Damgasını Taşımali.

2019 Newroz'unun Newroz'un özüne yakışır bir ateşle ısınması için önce Cumhuriyet İttifakı'na karşı kitle seferberliğinin önünü keserek mücadele etmek isteyenlerden ve buna razı olanların kılavuzluğundan kurtulmak lazım. Newroz ateşinin Cumhuriyet İttifakı kadar bunları da yakması lazım. Bunun gereği ise Kürdistan'ın belli başlı illerinde olduğu gibi seçimlere her yerde bağımsız bir çizgi ile girmek gerekiyor. Seçimlerin kazanılmasının mümkün olmadığı yerlerde Cumhuriyet İttifakı'na kaybettirmek için onun yedek lastiğine bel bağlamak buna köstek oluyor.

Hükümetin Saldırılarına Karşı Mücadele Kitlesele Eylemlerle Verilir! Başta İmralı'daki olmak üzere tüm siyasi tutsaklar üzerindeki tecrit ağırlaşırken Leyla Güven'in tecride karşı sürdürdüğü açlık grevi 134. gününe girdi. Sebahat Tuncel'in, Selma İrmak'ın açlık grevi 60 günü aştı. Zindanlardaki 335 tutsağın tecride karşı başlattıkları süresiz-dönüşümsüz açlık grevi yüzüncü gününe yaklaşıyor. Tecride karşı kendini feda eden Zülküf Gezen'in çığılığı elbette tüm Newroz alanlarında yankılanacak. Ama onlara yapılacak en büyük kötülük, onların mücadelesini öne çıkarmakla yetinmek olur. Zira tüm bu siyasi baskılar hükümetin emekçilerin seferber olmasını engellemek için yürüttüğü bilinçli bir politikanın ürünüdür. Bu baskıları açlık grevleri türünden pasif direniş eylemleriyle püskürtmek mümkün değildir. Tecridi kırmak isteyenler hükümetin korktuğunu başına getirmeli, Saray'ın karşısına yürüyüşlerle, mitinglerle, kitlesele eylemlerle çıkmalıdır.

Provokasyon Bahanesiyle Kitlesele Eylemlere Engel Olanlar Newroz Ateşini Küllendirmek İsteyenlerdir. Saray'a karşı eylemleri "Seçimler öncesi sırası değil." diyerek engelleyenler, göstermelik eylemlerle günü kurtarmaya çalışanlar emekçileri evde oturmaya, "tıpış tıpış" oy kullanacak bir seçmen olmaya mahkûm ediyorlar. Newroz'un Demirci Kawa'nın simgelediği özlemlere ve mücadeleye yakışır bir şekilde kutlanması için önce CHP kuyrukçusu seçim politikalarının gözbağlarından kurtulmak gerek.

Newroz'u Seçimlere Bağlayalım. 31 Mart yaklaşırken türlü gündemlerle seçimleri önemsizleştirilenlere, karnından konuşarak CHP destekçiliği yapanlara inat seçimlerdeki tutumumuzu açıkça belirtelim. Cumhurbaşkanını meşru gördüğünü her fırsatta belirten CHP'nin arkasına saklanmayalım. Leyla Güven'in, Zülküf Gezen'in düşmanlarına Öcalan'ı tecrit altında rehin tutanlara ve bundan söz etmeyenlere oy vermeyelim. Büyükşehirlerde oylarımızı Saray'a karşı cepheden karşı koyan, Newroz'un ateşini sokaklara taşıma çağrısını yükselten adaylara verelim.

Newroz Bir Seferberliğin Başlangıcı Olsun. 31 Mart sonrasında uzanan bir seferberliğin çağrısını Newroz alanlarından yükseltelim. İşçiyi, kadını, Aleviyi, Kürdü evde oturmaya mahkûm edenlere inat asıl seçim sonrasında gerileyen Cumhuriyet İttifakı'nı iyice sarsmak için kitlesele bir seferberliğin ilk adımlarını atalım. Newroz'u 1 Mayıs'a bağlayalım. Erdoğan'ın karşısındaki emekçilerin ve ezilenlerin eylemleri muhalefetini büyütelim.

Seçimlerde üç yanlış bir doğru

CHP KUYRUKÇULUĞU VE 31 MART SEÇİMLERİNDEKİ ANLAMI

Doğrusu sol adına CHP kuyrukçuluğu yapmak solun bazı kesimleri bakımından bir yenilik değildir. Bununla birlikte yaklaşan seçimlerde CHP kuyrukçuluğu hem yeni bir mahiyet kazanmıştır hem de CHP kuyrukçuluğu yapma adeti olmayanların da içine girdiği bir tutumu ifade etmektedir.

Herşeyden önce, henüz baskın Haziran seçimleri gündemde yokken, oldukça erken bir zamanda solun tüm kesimlerine “CHP, AKP ve HDP dışında ortak bir seçim çalışması yapma” çağrısı yükselten Haziran Hareketi ve bileşenlerine değinmek gerekir herhalde. KÖZ bu çağrıya icabet ederken bilhassa nasıl bir seçim kampanyası yapılacağını ve HDP’yi içine alacak tarzda nasıl hareket edileceği sorusunu öne çıkarmıştı. Neticede bu girişim hedeflerinin muğlaklığı ve bir cazibe merkezi haline gelmesi mümkün olmadığı için sönüp gitti. Ne var ki bugün bu girişimin başını çeken figürlerin en önde geleni olan Alper Taş’ı CHP belediye başkan adayı olarak görüyoruz. Hiç kuşkusuz bu sadece Beyoğlu’nu ve Alper Taş’ı ilgilendiren bir durum değil. Bu sembolik adaylık besbelli kendini bütün seçim bölgelerinde öyle ya da böyle gösterecektir. Dahası sadece Alper Taş’ın aday olması bile Haziran hareketinin pek uzağında durmayan pek çok kimse ve kesimi de bu mecraya çekme potansiyeli taşımaktadır.

Şimdiden görünen o ki Alper Taş da başka siyasetlerin gösterdiği adaylar gibi, meseleyi Erdoğan ve AKP’yi devirme çizgisinde değil, “doğru ve halkçı belediyeçilik nasıl yapılır?” çerçevesinde ele alacağını anlatan yani apolitik ve sivil toplumcu bir kampanya yürütme niyetindedir. Zaten CHP’nin çizgisi de bu çerçevede şekillenmektedir. CHP de meselenin siyaset ve iktidarla ilgili bir seçim olmadığını ve hizmet fikri üzerinden propaganda yapılması gerektiğini vurgulayarak öne çıkarmaktadır. İlginçtir CHP ve etrafındakilerin vaveyla koparması karşısında Binali Yıldırım da bu seçimlerin siyasi faaliyet olmadığını söylememiş miydi!

Bu eğlenceli konu bir yana oldum olası öyle ya da böyle CHP kuyrukçuluğu yapmalarına alışkın olduğumuz muhtelif akım ve çevrelerin bu seçimlerde aldıkları tutumun daha önceki alışılmış tutumlarından farklı bir boyutu vardır. Bu sefer söz konusu olan sıradan bir CHP kuyrukçuluğu değildir. Söz konusu olan CHP-İP ittifakına kuyrukçuluk ve destek olma durumudur. Özellikle Ankara özelinde ise AKP’ye karşı ülkücü kimliğini vurgulaya vurgulaya ve CHP’li olmadığını altını çizerek kampanya yürüten Mansur Yavaş’ı desteklemek söz konusudur. Mansur Yavaş HDP’yi terörle arasına mesafe koymaya çağırsa da HDP kendisiyle tüm mesafeleri kaldırarak Ankara’da kendi tabanını Yavaş’a itelemeye çalışmaktadır. Yavaş’ın HDP’lilerin topluma kazandırılması gerektiğini açıklamasından bir gün sonra EMEP İstanbul ve Ankara’da Millet İttifakı’nı destekleyeceğini açıklamıştır. Pek çok başka ilçe ve beldede de buna benzer örnekler olduğu şüphesizdir.

Demek ki bu seçimlerde CHP’yi destekleyenlerin tutumu öteden beri yaptıklarından farklı bir mahiyet taşımaktadır. Rastgele bir CHP kuyrukçuluğundan ibaret değildir.

CHP kuyrukçuluğu bahsinde asıl kritik ve özgün tutum HDP’nin benimsediği seçim politikasında kendini gösterir. HDP “Kürdistan’da” kendi adaylarını çıkarıp kayyımların elinden bu belediyeleri geri alacağını iddia ederken daha şimdiden yeni kayyımların yolunu açmış bulunmaktadır. Doğrusu bir çok kentte HDP seçmeninden oy almadan seçim kazanması mümkün olmayan Millet İttifakı’na kayyım atama tutumlarına karşı peşinen ve net bir tutum alma şartını koşmadan koşulsuz destek vaad ederken aslında kendi bineceği dalı şimdiden kesmektedir. CHP’nin muhtaç olduğu desteği alırken HDP’ye hiçbir destek sunmamasının yolunu kendi elleriyle döşemektedir.

Tam da bu nedenle KÖZ İzmir ve İstanbul’da emekçilerle Kürtlerin çıkar ve taleplerini dile getirmek üzere aday olan bağımsız adayları desteklemektedir.

SİVİL TOPLUMCU “HALKÇI BELEDİYEÇİLİK” ÇİZGİSİNİ SAVUNAN REFORMİSTLER

HDP’nin Kürdistan’daki belli başlı belediyeleri kayyımların elinden alma hedefine paralel olarak ve CHP’nin kuyrukçuluğuna düşmeden seçim politikası sürdürme kaygısıyla hareket eden kimi akımlar da bir ölçüde geçen seçimlerde Ovacık’ta Maçoğlu’nun aldığı sonuçtan da heveslenerek Cumhuriyet İttifakı’nın ve Millet İttifakı’nın karşısına kendi adayları ile çıkma tutumunu benimsemiş durumdadırlar.

Bir bakıma bu tutum KÖZ’ün bağımsız devrimci adayları destekleme tutumunu andırır gibi görünse de kampanyaların içeriği ve esas teması bakımından taban tabana zıt bir çizgide şekillenen bir tutumdur.

Bu yolu benimseyenler seçim propagandalarını “halkçı belediyeçilik”, “katılımcı demokrasi” çizgisine oturtmuş durumdadırlar. Kampanyalarında nasıl bir belediyeçilik yapacaklarını öne çıkararak ve ekseri geçmişteki Fatsa örneğine gönderme yaparak yahut Ovacık belediyesine özenerek hareket etmektedirler. Ama asıl önemlisi geçen dönem HDP’nin elindeki 100 belediyeye ve uygulamalarına gönderme yapmaktan kaçınmaktadırlar. Zira bu takdirde neden HDP adaylarına karşı aday çıkardıklarını izah etmek mümkün olmayacaktır.

Öte yandan “daha iyi belediyeçilik” fikri üzerine oturan bir propagandanın herhangi bir ayırt edici yanı yoktur. Zira istisnasız tüm adaylar daha iyi belediyeçilik ve daha katılımcı bir belediye fikrini kendi meşreplerine göre izah etmekle meşguldür. Bu bakımdan bir yandan “tek adam diktatörlüğünden” söz edip bir yandan da bu diktatörlük karşısında ve doğrudan doğruya bu rejimi hedef almadan gönüllerinden geçen bir belediyeçiliği sürdürme iddiasında olanların herhalde bir inandırıcılığı yoktur. Hele Erdoğan şimdiden kayyım kılıcını sallamaya başlamışken!

Besbelli bu aymazlık dokunulmazlıkların kaldırılmasına “anayasaya aykırı olduğunu bile bile” destek verip kendi milletvekillerinden birinin hapse atılmasına şaşırıp kalan CHP’ninkinden beterdir. Üstelik CHP hala kayyım tehditlerine karşı bir tek söz söylemezken!

Besbelli bu aymazlık ardında AKP’nin hiçbir iddiası ve şansı olmayan Ovacık’taki özgün örnekten ileri gelmektedir. Ama bu istisnanın hiçbir açıklayıcı anlamı yoktur; zaten görünen o ki bu deneyim de önümüzdeki seçimlerde harakiri yapma hazırlığındadır.

Tekrar bu sivil toplumcu belediyeçilik fikrine dönerek bağlarsak siyasal iktidara yönelik bir tutum almadan siyasal iktidarın müdahale alanında olduğu tartışmasız olan ve şimdiden tehditlere maruz kalan bir alanda gönlünce “halkçı belediyeçilik” yapma iddiasında olanların nelerle nasıl karşılaşacakları önümüzdeki süreçte ibretle izlenecek bir konu olacak.

Mamafih bundan daha önemlisi sanki dikensiz gül bahçesine girer gibi benimsenen bu çizginin asıl zaafı güncel ve acil siyasal ödev ve sorumluluklardan kaçmanın bir yolu olmasından ileri gelmektedir. Bugün belediyeçilik propagandası yapanlar aslında Erdoğan’a karşı cepheden bir kitlesel mücadele çağrısı yapamadıkları için –zira bunu yaparsa CHP’yi sahiden karşılarına almaları gerekecektir- kendilerini halkçı belediyeçilik çalışmasına vermektedirler. Böylelikle hem şekilsel olarak CHP’den ayrı durmuş hem de zülf-i yâre dokunmamış olmaktadır.

Oysa, Cumhuriyet İttifakı’nın beka sorunu olarak gördüğü seçimlere bu ittifakın bekasını önlemek üzere girmemek peşinen başarısızlığı hedeflemek olacaktır. Daha da kötüsü bu gerici ittifakın bekasını asıl tehdit eden HDP’nin seçimlerden daha güçlü bir biçimde çıkmasına da olumsuz bir katkı olacaktır. Zira dikkat edilirse bahis konusu adayları öne çıkaranlar söz konusu alanlarda HDP adayları ve kayyım arasında bir mücadele olup olmadığına bakmaksızın hareket etmektedir .

Buna karşılık KÖZ bilhassa HDP'nin adeta CHP-İP ittifakına bıraktığı alanlarda emekçiler ve Kürtler üzerine vurgu yapan bağımsız adayları destekleyerek HDP'nin kusurunu öne çıkarmaya hizmet ederken diğer adaylar yüz tane belediye deneyimini arkasına almış ve kayımla cebelleşen HDP'ye karşı daha iyi belediyeçilik yapma iddiasıyla çıkıp alternatif belediyeçilik projeleri sunmaktadır. Daha vahimi bu umarsız yarışta terlerken asıl siyasi hedefi de unutmaktadırlar.

BOYKOT TUTUMUNUN

31 MART SEÇİMLERİNDE TEMSİL ETTİĞİ APOLİTİK ÇİZGİ

Yerel seçimlerde alacağı mağlubiyetin Erdoğan'ı daha zor bir duruma sokacağı besbellidir ama böyle olsa da 12 Eylül rejiminin son bekçisi Erdoğan'ın bu konumundan seçimlerle gideceğini beklemek hayalciliktir. Erdoğan'ın elinden belediyeleri alarak, AKP'yi parçalayarak onu iyice MHP'nin insafına bir anlamda da ihanetine terk etmeyecek duaya amin demek anlamına gelecektir. Rejim krizi içinde debelenen Türkiye'de Erdoğan'dan kurtulma sorunu bir devrim sorunudur. Dolayısıyla şu ya da bu seçim sonucuna bağlı olarak Erdoğan'ı değiştirme beklentisi tümüyle yanlıştır. Tam da bu nedenle yönetenlerin eskisi gibi yönetemediği Türkiye'de Erdoğan'ı süpürmenin önkoşulu eskisi gibi yönetilmek istemeyen ezilenlerin kitlesel ve eylemli seferberliğini örnek olmalıdır. Seçimlere katılmak ise ancak bu amaca hizmet ettiği sürece bir anlam taşımaktadır. Devrim sorununu mutlak bir başarıya bağlayıp bunun ufukta görünmeyişine bakarak hareket edenler amaç ve niyetleri ne olursa olsun devrimci bir siyaset izleme yolunu peşinen terk ederler. Daha kötüsü somut durumda bütün mesele Erdoğan'ı geriletmek ve seçim yoluyla onu iktidardan indirmek diye tarif edenler bakımından daha da talihsiz bir durum hasıl olur. Böylelikle devrim hedefine ulaşmamak bir yana Erdoğan sultasından kurtulma olasılığı da kösteklenir. Nitekim bunu şimdiden görmek zor değildir.

İçinden geçtiğimiz dönemde emekçiler arasındaki politizasyon ve öfke arttığı halde, kitle eylemlerin önü açılmamaktadır. Bilakis kapatılmaktadır. İlk bakışta paradoksal görünen bu durumun nedeni solun güçsüzlüğü değil gücüdür. Türkiye solu güçlü olduğu için kitlelerde parlamentarist yanlısımlar yaratabilmekte, kitleleri sandığa bağlamakta ama aynı zamanda reformizmin ve tasfiyeciliğin etkisi altında olduğu için hükümete karşı cepheden ve eylemli bir muhalefete girişmemektedir. Bu CHP kuyrukçuluğu ve/veya "halkçı belediyeçilik" vb. etiketlerle aday gösterenlerin hepsi için geçerlidir. Ama aynı nedenle boykot seçeneğini öne çıkararak da yanlış bir çizgidedir.

Bu nedenle içinden geçtiğimiz dönemde boykot elverişli bir seçim taktiği değildir. "O sandığa değil bu sandığa" demenin, kitlesel ve militan eylemleri seçim sandığının alternatifi olarak göstermenin mümkün olmadığı koşullar altında boykot yapanlar sadece kendilerini siyasi mücadeleden tecrit etmiş olacaklardır. Oysa seçimlerde geniş bir sol blok kurarak seçim sonrasında eylemli bir mücadeleyi yükseltmenin önünde sayısız fırsat vardır.

Hele hele seçimleri Binali Yıldırım'ın meclis başkanlığından uzunca bir süre ayrılmamış olması, ölümlerin seçmen kütüklerinde yer alması türünden gerekçelerle boykot etmek bir dizi nedenden ötürü yanlıştır. Herşeyden önce ortada Çarlık Rusyası'nda dahi seçimlere katılan bolşeviklerin pratiği vardır. İkincisi yaklaşan seçimleri usulsüz ve adaletsiz olarak nitelemek önceki seçimlerin adil ve meşru olduğu yanlısımlarını yaratacaktır. Nihayetinde, bundan sonraki seçimler daha adil ya da usulüne uygun gerçekleşmeyeceğine göre seçimin gerçekleşme biçimini boykot gerekçesi yapanlar, tutarlı davrandıkları takdirde- aslında bir anlamda boykotu ilke düzeyine çıkararak Erdoğan gidene dek hiçbir seçime katılmayacaklarını ilan etmektedirler.

31 Mart yerel seçimlerinde devrimci tutum, Erdoğan'ın "siz beni devirmek istiyorsunuz" sorusuna cepheden evet yanıtı vermeyi, Türkiye'de siyasi iktidara talip olmayı, bu iktidarı devrimci bir şekilde alabilmek için planlar yapmayı gerektirirdi. Oysa HDP tam aksi istikamette ilerleyen, devrim ve ayaklanma çağının geçtiğini savunan bir parti olduğu için bu süreç boyunca felç oldu ve tümüyle CHP'ye endekslili bir strateji izleyegeldi. Aday çıkarıp, çıkarmayacağına bile CHP'den bağımsız karar veremedi, parti yöneticileri birbiriyle çelişen bir dizi açıklamada bulundu. En sonunda çözümü siyasetten tümüyle kaçmakta, Leyla Güven'in düşmanlarıyla siyasi bir ittifak kurabilmek için Leyla Güven'in açlık grevine ve Öcalan'ın tescil sorununa kilitlenmekte buldu. Bunu yaparken de elbette her türlü kitle eyleminin önüne set olma vazifesini hiç aksatmadı.

Buna karşılık sözümona daha radikal bir çizgide durma iddiasındaki boykotçuların bu alanlara ilişkin hiçbir diyecekleri yoktur.

Bu nedenle 31 Mart'ta boykot tutumu her zamankinden daha apolitik bir tutumdur.

KÖZ'ÜN SAVUNDUĞU DEVRİMCİ ÇİZGİ

İçinden geçtiğimiz dönemde emekçiler arasındaki politizasyon ve öfke arttığı halde, kitle eylemlerin önü açılmamaktadır. Aynı zamanda bu politizasyonun Amerikancı muhalefetin tüm zaafına karşı emekçileri sandıktan uzaklaştıracağını, oy kullanma oranını düşüreceğini düşünmemek gerekir.

İlk bakışta paradoksal görünen bu durumun nedeni, daha önceden de tespit ettiğimiz gibi, solun güçsüzlüğü değil gücüdür. Türkiye solu güçlü olduğu için kitlelerde parlamentarist yanlısımlar yaratabilmekte kitleleri sandığa bağlamakta ama aynı zamanda reformizmin ve tasfiyeciliğin etkisi altında olduğu için hükümete karşı cepheden ve eylemli bir muhalefete girişmemektedir.

Cumhurbaşkanlığı seçimlerinden bu yana KÖZ Erdoğan'a karşı kitlesel bir seferberliğin önünü açacak bir sol blok çağrısında bulunmuş, seçimlere bu blokun adaylarıyla katılma önerisinde bulunmuştu. İçinden geçtiğimiz süreçte solda herkesin karnından konuştuğu, tutumsuz kaldığı, HDP'yi ve CHP'yi eleştiren mızımız ve örtük boykotçu bir tutum sergilediği bir dönemde KÖZ'ün genel bir sol blok ve ortak aday çağrısının ötesine geçmesi gerekirdi. KÖZ Türkiye'nin batısında büyükşehirlerde emekçi ve ezilenlerden yana olan tüm güçlere bir ortak aday çıkarma çağrısında bulunmakla kalmadı. Bu çağrı karşılıksız kaldığında eleştirmekle sınırlı kalmayarak, Saray'a karşı nasıl bir siyasi çizgiyle mücadele edileceğini göstermek için Saray'a karşı emekçinin, Kürdün sesini yükseltme iddiasını taşıyan adayları desteklemiştir.

KÖZ'ün önerdiği seçim ittifakı ideolojik, programatik bir ittifak değil, yerel yönetim yaklaşımında anlaşmak şartına bağlıydı. Kurulacak platformun anlamlı temel bir çerçevesi olması kafiydi. Bu çerçevenin köşe taşları şunlardır:

- Saray'a karşı cepheden bir karşı duruş
- Kayımlara karşı net bir tutum
- CHP'nin kitesine hoş görünmek adına Kürtlerin demokratik hak ve özgürlük taleplerini ihmal etmeyen, şu ya da bu hassasiyet nedeniyle sansürlemeyen bir yaklaşım
- Seçim sonrasında işçi ve emekçilerin eylemli bir seferberliğini amaçlayan çağrılar ve bu doğrultuda eylemli bir pratik.

Bu çerçevede KÖZ tüm sol akımlara ortak aday çıkarma doğrultusunda bir toplantısı çağrısında bulunmuş HDP'den TKP'ye tüm akımlara bu çağrıyı ilettiği. Böylelikle seçim sürecini türlü manevralarla geçiştirmeye çalışanları tutum takınmaya zorlamıştır. Sözümona bağımsız bir tutum takınmayı önemseyenleri ise bu kaygılarının grupçu kaygılar olmadığını göstermeye davet etmiştir.

Herhangi bir ortaklığın mümkün olmadığı anlaşıldığında ise KÖZ vakit kaybetmeden İzmir ve İstanbul'da bu perspektiflerle seçim çalışması yürütecek adayları desteklemek üzere harekete geçmiştir.

CHP'ye soldan muhalefet etme heveslisi akımların yarattığı aday enflasyonu KÖZ'ün desteklediği adayların anlamını azaltmıyor. Zira KÖZ'ün desteklediği adaylar sol adaylardan biri değildir. Yerel seçimlerde Erdoğan'a karşı cepheden tutum alan, Saray'a karşı emekçilerin ve Kürtlerin mücadelesini yükseltme çağrısında bulunan başka aday yoktur. KÖZ Güldes Önkoyun ve Yalçın Yanık'ı bu yerel seçimlerde HDP aday çıkarmadığı için desteklemiyor. Metropollerde Saray'ı hedef göstermediği, CHP ile arasına mesafe koymadığı, Saray'a karşı net bir tutum takınmadığı koşullarda, HDP aday göstermiş olsa bile HDP'yi değil söz konusu bağımsız adayları desteklemek gerekirdi. Oysa bugün kendini sol aday olarak sunan diğer adaylar, geçelim Saray'a kafa tutmayı, CHP'lileri ürkütmeyle çekindikleri için Kürdün adını ağızlarına bile alamıyorlar. Tam da bu nedenle KÖZ'ün yürüttüğü seçim çalışması sadece Saray'a karşı bir kitle seferberliğinin nasıl yaratılması gerektiğini ortaya koymuyor, aynı zamanda soldaki kuyrukçu, ekonomist, sivil toplumcu ve rekabetçi/grupçu eğilimlere karşı mücadele bayrağını yükseltiyor.

Cumhur İttifakı'na Karşı Kitlesele Seferberliği Örmek İçin

İstanbul'da Güldes Önkoyun İzmir'de Yalçın Yanık

Kadının kurtuluşu siyasal mücadeleden geçer. Kadınlar için doğru olan Kürtler için de, işçiler için de, Aleviler için de doğru. Ezilenler sadece kendi sorunlarına gömülürlerse bu sorunların içinden çıkamazlar, sorunların asıl kaynağının devlet olduğunu göremezler, bu sorunu çözmek için güçbirliği yapacakları kesimlerle buluşamazlar.

Yerel seçimlerde tutumu olmayanlar siyasal mücadeleden kaçıyor demektir. Çünkü bugünkü yerel seçimler Erdoğan'a dair bir güven oylaması. Ama sadece "Erdoğan gitsin mi kalsın mı?" oylaması değil aynı zamanda "Erdoğan nasıl gitsin?" sorusunun yanıtladığı bir oylama. Yerel seçimlerde karnından konuşanlar aslında Erdoğan nasıl gidebilir/nasıl gitmeli?" sorularına yanıt vermekten kaçanlar.

Alternatif belediyecilik propagandası yaparak siyasal mücadele verilmez. Yerel seçimlerde kendi belediyecilik anlayışlarını anlatanlar da siyasal mücadele vermiyorlar. Çünkü 31 Mart'ın bir genel seçim olduğunu perdeliyorlar. Aksayan belediye hizmetlerine odaklanarak siyasal iktidarı hedef göstermekten kaçıyorlar. Halka Cumhur İttifakı'ndan nasıl kurtulacağını anlatmıyorlar. Cumhur İttifakı'ndan belediyeleri kazanarak kurtulabileceğimiz yanılısamasını yayıyorlar.

Mahup CHP destekçiliği burjuva siyasetidir. "Seçimlerde Cumhur-İttifakı'nı gerileteceğiz!" diyenler de var. Bu kesimler Cumhur İttifakı'nı hangi güçle geriletebileceklerini açıklamadıkları için aslında utangaa CHP'yi destekliyorlar. Bu da bir siyaset elbette ama emekçinin kurtuluşunun kendi kollarıyla geleceğini savunanların siyaseti değil. Burjuvazinin bir bloğuna karşı başka bir bloğundan medet umanların siyaseti. İşçileri, Kürtleri sözümona taktik nedenlerle kendi bağımsız mücadelelerinden vazgeçmeye çağırınların siyaseti.

"AKP'ye karşı CHP" Amerikan Çözümdür. Amerika işbirlikçisi Türkiye'de istikrarsızlık istemiyor. Bu yüzden de Amerika Erdoğan'a karşı halkın harekete geçmesine karşı. Amerika Erdoğan'dan sokakları, miting meydanlarını sakın tutarak kurtulmak istiyor. Amerika CHP seçimlerde öne çıksın. Kürtler, işçiler CHP'ye destek versin ama CHP AKP tabanını ürkütmeyecek bir siyaset izlesin, onların oyunu alsın istiyor. Bu yüzden grevci işçiye, hakkını arayan Kürde sus, ortalıkta görünme diyor.

Cumhur-İttifakı'ı CHP ile geriletilemez. Kirlili ve kanlı geçmişini bir yana bırakalım, Demirtaş'ın dokunulmazlığını kaldıran, Afrin hareketına destek veren, Cizre ve Sur'daki katliamlara sessiz kalan CHP değil mi? 16 Nisan referandumundaki usulsüzlüklere karşı eylemleri kim bitirdi? 24 Haziran'da "Adam Kazandı!" diyerek kim sokağın önünü kesti? "AKP-MHP faşizmi" MHP artığı Akşener ile mi geriletilecek? CHP'nin bütün büyükşehir belediye başkan adayları Erdoğan'ı meşru gördüklerini açıklamadılar mı? Erdoğan'a karşı Erdoğan'ın yedek lastikleriyle mi mücadele edeceğiz?

CHP'yi desteklemek sadece kendi elini kolunu bağlamak anlamına gelir. CHP aracılığıyla AKP'yi gerileteceğini düşünmek olmayacak duaya amin demektir. CHP'ye verilecek destek sadece ezilenlerin, emekçilerin kendi ellerini kollarını bağlaması anlamına gelir çünkü CHP kendi destekçilerine "Aman Erdoğan'ın toplumu kutuplaştırmasına izin vermeyin!" diyor. "AKP seçmenini eylemsizlikle çözeriz" diyen CHP aslında Erdoğan'a karşı harekete geçmeye hazır emekçilerin öfkesini çözmek, etkisizleştirmek istiyor.

Cumhur İttifakı'na Emekçilerin Eylemli Seferberliği Son Verebilir. Bugünkü iktidardan sandığa kilitlenmiş bir mücadele ile kurtulamayız. Seçim çalışması ancak Erdoğan'a karşı eylemli muhalefeti büyötmeye hizmet ediyorsa ön açıcı olur. Seçimlerde AKP'lileri ürkütmeme kaygısıyla "provokasyona

gelmeyin" uyarıları yapanları değil grevleri, yürüyüşleri, mitingleri hükümete karşı birleştirip kitleleşleştirmeyi hedefleyenleri desteklemek gerekir.

İzmir'de Yalçın Yanık, İstanbul'da

Güldes Önkoyun. KÖZ'ün arkasında duran komünistler İzmir ve İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı seçimlerinde bu iki devrimci işçiye destekliyorlar.

Çünkü 31 Mart'ta bir genel seçimin gerçekleşeceğinin farkındalar. İki aday da alternatif belediyecilik propagandası yapmak yerine Türkiye'nin temel siyasal sorunlarına değiniyorlar. Bu sorunların düğüm noktasında da Saray'ın olduğunu teşhis ediyorlar.

Çünkü "Cumhur İttifakı'ndan kurtulmadan en ufak bir kazanım sağlanamaz" diyorlar. 12 Eylül rejimi altında, Erdoğan'ın sultası altında yerel seçimleri kazanıp emekçilerin yaşam koşullarını iyileştirebileceğii hayalini yayan, siyasal iktidara karşı mücadele ufkunu belediyelerle sınırlayan sivil-toplumcu-liberal akımlara inat, emekçilerin nefes almasının ilk koşulunun Erdoğan'dan kurtulmak olduğunu söylüyorlar. Erdoğan gitmeden nefes almak mümkün değil diyorlar.

Çünkü sandığa sığmayan bir mücadele öneriyorlar. "Bugünün öncelikli görevi Saray'a karşı olan tüm güçlerin eylemli güçbirliğidir" diyen başka bir aday yok.

Çünkü CHP'nin arkasına saklanmıyorlar. "Emekçilerin kurtuluşu kendi kollarındadır. Bugünkü baskı rejimi emekçilerin düzen partilerinden bağımsız mücadelesi ile son bulacak." diyorlar.

Çünkü kayyımların karşısında eylemli bir duruş öneriyorlar. "Bugün biz de kayyımlara karşıyız!" demenin bir anlamı yok. Önemli olan kayyımlara karşı eylemli bir tutumun alınıp alınmadığı. Kayyım tehditlerine karşı bugünden eylemli bir mücadeleye başlamayı, kayyımlara karşı mücadele etmeyi gelecek zamana erteleyenlerle mesafe koymayı savunan başka aday yok.

Çünkü Kürdün adını anmaktan, taleplerini yükseltmekten korkmuyorlar. İstanbul'da, İzmir'de seçimlere katılan adayların hangisinin seçim programında, manifestosunda Kürt sözcüğü geçiyor? Kürdün adını anmaktan korkanlar Kürdün demokratik hak ve özgürlükleri için mücadele bayrağını yükseltebilir mi? Kürt emekçilerin hareketine set olanlara karşı çıkabilir mi? Yerel seçimlerde Kürdü görünmez, sesi çıkmaz bir seçmene dönüştürmek CHP taktiğidir. Yalçın Yanık ve Güldes Önkoyun "Emekçinin Kürdün Sesini Yükseltelim" diyerek bu oyunu bozuyorlar.

Çünkü ezilenlerin ortak cephesinin örölmesi için azami çabayı gösterdiler. Her iki aday da son haftaya kadar adaylıklarını açıklamadı. Çünkü son ana kadar "Saray'a karşı emekçilerin kitlesele seferberliğini örelim!", "31 Mart'ta solun ortak adaylarını çıkaralım!" çağrısının takipçisi oldular. Hiçbir akımın yerel seçimlerde Saray'a, kayyım tehditlerine karşı Kürdün ve emekçinin sesini ortak ve güçlü bir şekilde yükseltmeye razı olmadığı açığa çıkınca adaylıklarını açıkladılar. "Kimse sorumluluk almıyorsa o zaman ben adayım!" dediler. Seçim çalışmalarını da 'tanıtım amaçlı' değil, herkesi ortaklaşmaya davet ettikleri ve kimsenin ağıktan karşı çıkamadığı mücadele talepleri ekseninde yürütüyorlar.

31 Mart'ta AKP ve CHP arasında sıkışmaya mecbur değiliz. 31 Mart'ta belki İstanbul'un, İzmir'in belediye başkanını belirleyemeyiz ama 31 Mart sonrasında Erdoğan'a karşı kitlesele bir mücadelenin yolunu döşeyebiliriz. Böyle bir mücadeleyi örmenin ön koşulu Saray'a karşı emekçilerin ve Kürtlerin yanında bağımsız bir çizgi belirlemek. 31 Mart'ta Yalçın Yanık'a ve Güldes Önkoyun'a verilecek oylar bu çizgide saf tutmak anlamına gelecek.

31 Mart'ta Safını Belirle!

Cumhur İttifakı'na Karşı Emekçilerin Kürtlerin Sesini Yükselt!

31 Mart'ta Oylar İzmir'de Yalçın Yanık'a İstanbul'da Güldes Önkoyun'a